

รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

A MODEL OF THE ADMINISTRATION FOR SUCCESSFUL
DEVELOPMENT OF THE STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM
IN THE SCHOOLS UNDER SUPHANBURI
PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 1

¹สกุรัตน์ โกพัฒน์ตา, ²วิภาภรณ์ ภู่วัฒนกุล, ³อัจฉรา วัฒนานรงค์ และ ⁴โกศล มีคุณ

¹Sagunrat Kopatta, ²Vipaporn Poovatanakul, ³Achara Whattananarong
and ⁴Kosol Meekun

มหาวิทยาลัยพะเยา, ประเทศไทย

University of Phayao, Thailand

¹t.sagunrat@gmail.com

Received: January 6, 2023; Revised: February 22, 2023; Accepted: March 25, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) เพื่อตรวจสอบรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) เพื่อสร้างและประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 661 คน โดยมีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบประเมิน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณ แบบขั้นบันได และการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ

¹ นักศึกษา, หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร., อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

³ รองศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

⁴ รองศาสตราจารย์ ดร., อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบไปด้วยปัจจัยภายใน จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านบทบาทผู้บริหาร, ด้านครู, และด้านแรงจูงใจ ปัจจัยภายนอก จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการนำนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แต่ละกลุ่มสามารถทำนายผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้ร้อยละ 85.8 และ 3) ผลการประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินรูปแบบโดยผู้เกี่ยวข้องจากการใช้รูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหาร, ความสำเร็จ, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstracts

The purposes of this research were: 1) to study the factors affecting the success of student support system 2) to examine the administration model of factors affecting the success of student support system and 3) to create and evaluate the administration model of factors affecting the success of student support system. The data were collected from schools is a sample of 661 people, including school directors, the heads of student support system, and class teachers. The statistics used in analyzing the data were percentage, mean and standard deviation including Stepwise Multiple Regression Analysis and Path Analysis. The results revealed that 1) factors affecting the success of student support system were internal and external factors. Internal factors include the roles of directors, teachers, and motivation. External factors include participation and policy implementation. 2) Factors which affecting the success of student support system, each group can predict the results of the success of student support system about 85.8 percentage. And 3) The findings by the researcher and academic experts indicated that the model is ranked at the highest level of appropriateness of the developed model and possibility in practice. Furthermore, the findings of implementation found that the model is rated at the highest level of possibility in practice and expedient.

Keyword : Administrative Model, Achievement, Student support system

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านการสื่อสารเทคโนโลยีต่างๆ ซึ่งนอกจากส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและในเชิงลบ เช่น ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของยาเสพติด ปัญหาครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวที่ไม่เหมาะสม ที่จะส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นสถานศึกษาต้องพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เรียนได้จบตามหลักสูตร โดยใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ได้เน้นนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อให้เกิดการ บูรณาการ การพัฒนาในทุกมิติอย่างมีเหตุผล มีความพอประมาณและมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่จำเป็น สำหรับการพัฒนายั่งยืน โดยยึด “คนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม และพัฒนาคนในทุกช่วงวัย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. 2560:7)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงได้ร่วมมือกับกระทรวงสาธารณสุข พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยความแตกต่างของนักเรียน แต่ละคนมีพื้นฐานของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้มีพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกด้านลบ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องรู้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้น 2) การคัดกรองนักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียน จะได้หาแนวทางที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการ 3) การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียน ทุกคนในกลุ่ม คัดกรอง ได้พัฒนาศักยภาพในตนเองให้มากที่สุด ให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง และช่วยป้องกัน มิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และมีปัญหา ในทางตรงกันข้าม เป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มที่มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพ ตามมาตรฐานที่โรงเรียนคาดหวัง หรือตามศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคล 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหาคัดกรอง เป็นการดูแลเอาใจใส่ต่อนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา จำเป็นที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหาคัดกรอง ซึ่งเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่แต่มีคุณค่าอย่างมากเมื่อครูได้พัฒนาให้นักเรียน ได้เติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป และ 5) การส่งต่อในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคัดกรองของนักเรียนของบุคลากรครู บางครั้งอาจเกินความสามารถจึงต้องมีการให้ความช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงจำเป็นต้องมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เป็นต้นว่า มูลนิธิ ตำรวจ สังคมสงเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาคัดกรองนักเรียนได้รับการแก้ไขช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น (กรมสุขภาพจิต, 2551, หน้า 1)

จากการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ปีการศึกษา 2564 พบว่า 1)กลุ่มขาดแคลนจำแนกตามประเภทของความขาดแคลน นักเรียนขาดแคลนเครื่องแบบ คิดเป็นร้อยละ 39.77 นักเรียนขาดแคลนเครื่องเขียน คิดเป็นร้อยละ 37.39 นักเรียนขาดแคลนแบบเรียน คิดเป็นร้อยละ 30.62 และนักเรียนขาดแคลน อาหารกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 28.16 2)กลุ่มนักเรียนด้อยโอกาส แยกตามประเภทความด้อยโอกาส พบว่า มีนักเรียนยากจนมากที่สุด คือ 7,550 คน รองลงมากำพร้า 31 คน ขนกลุ่มน้อย 12 คน เด็กถูกทอดทิ้ง 7 คน เด็กเร่ร่อน 1 คน เด็กที่ทำงานรับผิดชอบตนเอง และครอบครัว 1 คน 3) กลุ่มนักเรียนพิการเรียนรวม แยกตามประเภทความพิการ พบว่านักเรียนบกพร่องทางการเรียนรู้มากที่สุด คือ 989 คน รองลงมาบกพร่องทางสติปัญญา 40 คน บกพร่อง ทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ 33 คน ออทิสติก 34 คน ความพิการซ้ำซ้อน 22 คน บกพร่องทางร่างกายหรือ การเคลื่อนไหวหรือสุขภาพ 10 คน บกพร่องทางการเห็น 3 คน บกพร่องทางการพูดหรือภาษา 8 คน และน้อยที่สุด คือ บกพร่องทางการได้ยิน 2 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1, 2564, หน้า 13-14) ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเป็นระบบที่มีกระบวนการชัดเจน ดังนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการดำเนินงาน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2547 : 18-19)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังกล่าวโดยเฉพาะของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญ การพัฒนารูปแบบการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 เพื่อให้การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนไปตามนโยบาย สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของสถานศึกษา และช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ส่งผลต่อการเรียนรู้ การมีทักษะชีวิตที่ดีของผู้เรียน จะได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1
2. เพื่อตรวจสอบรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1
3. เพื่อสร้างและประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ได้ ดำเนินการ 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาและตรวจสอบรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1 มีการดำเนินการใน 2 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในสถานศึกษา ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย คือผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน ซึ่งเลือกโดยวิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้ที่มีความรู้และเข้าใจระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมทั้งหมด และเป็นผู้วางแผน และหรือบางท่านเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประสบความสำเร็จจนได้รับรางวัล

2. เครื่องมือในการทำวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อศึกษาปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ขั้นตอนที่ 2 สอบถามและตรวจสอบรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียน ปีการศึกษา 2563 ตามตารางของเครซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608 ; อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 317 คน เลือกชั้นต่ำ จำนวน 600 คน โดยสัดส่วน ผู้บริหารสถานศึกษา 1 : หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 1 : ครูประจำชั้น 4 ได้มาจำนวน 661 คน ประกอบไปด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 101 คน หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 101 คน และ ครูประจำชั้น จำนวน 459 คน

2. เครื่องมือในการทำวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม เพื่อใช้ในการศึกษาปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ระยะที่ 2 สร้างและประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 1

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างรูปแบบจาก 1) การวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้อง 2) จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และ 3) จากการวิเคราะห์ค่าสถิติ ในระยะที่ 1 นำมากำหนดเป็นรูปแบบการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 นำรูปแบบที่สร้างขึ้นมาประเมิน โดยใช้แบบประเมิน จำนวน 2 ฉบับ ซึ่งประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบ จำนวน 30 คน

1. ผู้ให้ข้อมูลในการสร้างและประเมินรูปแบบ

ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้) ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 1 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน อาจารย์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน และศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 7 คน

ประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้รูปแบบ จำนวน 30 คน (ประเมินความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์) โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้รูปแบบ จำนวน 30 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 10 คน ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 10 คน และครูประจำชั้น จำนวน 10 คนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

2. เครื่องมือในการทำวิจัย ได้แก่ แบบประเมินรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จำนวน 2 ฉบับ

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 สรุปผลดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 จากการศึกษาวิเคราะห์เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ประกอบไปด้วยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ซึ่งปัจจัยภายในประกอบด้วย ปัจจัยด้านบทบาทผู้บริหาร, ปัจจัยด้านครู, และปัจจัยด้านแรงจูงใจ ปัจจัยภายนอกประกอบด้วย ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการนำนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติ

2. ตรวจสอบรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวแปรปัจจัยเชิงสาเหตุ 5 กลุ่ม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ปัจจัยด้านด้านครู ปัจจัยด้านผู้บริหาร และปัจจัยด้านแรงจูงใจ แต่ละกลุ่มสามารถทำนายผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ได้ร้อยละ 85.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โมเดลปัจจัยเชิงเหตุที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ได้รับการยืนยันจากข้อมูลเชิงประจักษ์ และ

3. ผลการสร้างและประเมินรูปแบบการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินรูปแบบการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยผู้เกี่ยวข้องจากการใช้รูปแบบ พบว่า รูปแบบ มีความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 สามารถนำมาอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีปัจจัยภายใน ด้านครู ด้านผู้บริหาร และด้านแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยภายนอก ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการนำนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุด พบว่า ระดับความสำเร็จด้านรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา และด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในโรงเรียน ตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ที่เห็นได้จากการพัฒนาตนเองศึกษาเรียนรู้ และปรับเปลี่ยนพฤติกรรม บุคลิกภาพ ซึ่งพัฒนาขึ้นจากเดิม และให้การสนับสนุนการดำเนินงาน อย่างสม่ำเสมอ มีความตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานทั้งต่องานตนเองและการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน เน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ประสบความสำเร็จอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับวินิดา ชนินทุทธรังศรี (2551 : 13-14) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่ามีผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม แรงจูงใจ การนำนโยบายไปปฏิบัติ สอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการบริหาร ของ Gulick and Urwick แนวทางแก่ผู้บริหารโรงเรียน ตามรูปแบบการบริหารจัดการ 7 ประการ POSDCoRB Model และงานวิจัยของ กิตติศักดิ์ ศิวินา (2557) ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้การสนับสนุน ครูและผู้เกี่ยวข้องมีความตระหนักและให้ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีเจตคติที่ดี มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียน ภาควิชาครุศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการทุกขณะมีการประสานกันอย่างใกล้ชิด ให้ความรู้และทักษะที่จำเป็นในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 17-22) ได้กำหนดไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ ด้านรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห และด้านการส่งต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของผจง สงคราม (2555) ผลการวิจัยพบว่า สภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านกระบวนการและด้านปัจจัย อยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการตรวจสอบรูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของโมเดล ดังนี้ $\chi^2 = 0.32$, $df=2$, $relative \chi^2 = 0.16$, $p = 0.85033$ $RMSEA = 0.000$, $SRMR = 0.000$, $GFI = 1.000$, $AGFI = 0.997$, $NNFI = 1.000$ (ดูภาพที่ 2) โดยดัชนีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $relative \chi^2$ มีค่าน้อยกว่า 2 ดัชนี $RMSEA$, $SRMR$ มีค่าน้อยกว่า 0.05 และ ดัชนี GFI , $AGFI$ และ $NNFI$ มีค่ามากกว่า 0.95 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Schumacker & Lomax (2016), และพลพงษ์ สุขสว่าง (2557) ที่กล่าวว่า ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square statistics (χ^2)) มีค่า p -value ต้องสูงกว่า 0.05 จะแสดงว่ารูปแบบมีความเหมาะสม (Goodness of fit index) และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าสถิติไคสแควร์ต่อองศาความเป็นอิสระ (χ^2/df) น้อยกว่า 2 ดีมาก น้อยกว่า 5 ยอมรับได้ ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of fit index: GFI) ควรมีค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted goodness of fit index: AGFI) ควรมีค่ามากกว่า 0.90 ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (Comparative fit index: CFI) ควรมีค่าที่ 0.90 ขึ้นไป ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (Root mean square error of approximation: RMSEA) น้อยกว่า 0.05 ดีมาก น้อยกว่า 0.05 – 0.08 ยอมรับได้ ค่าดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (Root mean square residual : RMR) ค่าน้อยกว่า 0.08 สอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับงานวิจัยของพงศ์เทพ กันยะมี, วจี ปัญญาใส และสมิตรา โรจนินิติ (2564) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทั้งหมด 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา

ปัจจัยด้านครูแนะแนว ปัจจัยด้านการประสานงาน และปัจจัยด้านการฝึกอบรม ปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา และปัจจัยด้านการฝึกอบรม ส่วนตัวแปรต้นกับตัวแปรตามพบว่า มีความสัมพันธ์กันทุกปัจจัยและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุรูปแบบการบริหารที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ที่พัฒนาขึ้นยังสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3. ผลการสร้างรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 พบว่า ต้องประกอบด้วย จำนวน 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย รูปแบบการบริหารด้านผู้บริหาร ด้านครู ด้านแรงจูงใจ ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการนำนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติ ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริม และพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร ครู และผู้เกี่ยวข้อง กับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 มีความตระหนักถึง ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมและให้การส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขในการพัฒนาผู้เรียน ผู้ปกครองและเครือข่ายร่วมพัฒนาทุกภาคส่วนมีความตั้งใจในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเชิงบูรณาการ อย่างเข้มแข็ง มีการนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน ส่งผลให้นักเรียน ได้รับการดูแลช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนา และแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้สามารถปรับตัวได้ และมีทักษะชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับวัฏจักรเดมมิง (Deming cycle) หรือระบบบริหารคุณภาพ (PDCA) ประกอบด้วย การวางแผน (Plan – P) การปฏิบัติตามแผน (Do – D) การตรวจสอบ (Check – C) และการปรับปรุง (ACT – A) และสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, หน้า 8) กล่าวว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ดีช่วยให้เกิดประโยชน์ทั้งประเทศชาติ เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง สอดคล้องกับวัชรินทร์ สุทธิชัย (2555, หน้า 18) กล่าวว่า การนำนโยบายลงไปสู่การปฏิบัติ การแปลงนโยบายที่กำหนดไว้สู่ การบริหาร มีการใช้ทรัพยากร การปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์การ ระหว่างบุคคล เพื่อให้วัตถุประสงค์หรือภารกิจที่กำหนดไว้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้

4. ผลการประเมินระดับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 พบว่า ผลการประเมินในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ทำการพัฒนารูปแบบ โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านการสร้างและพัฒนารูปแบบ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของ

องค์ประกอบต่างๆ ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 การทดสอบหรือตรวจสอบรูปแบบโดยข้อมูลเชิงประจักษ์ ใช้สถิติขั้นสูงในการตรวจสอบ และการตรวจสอบรูปแบบจากหลักฐานเชิงคุณลักษณะ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจสอบ จึงส่งผลให้มีผลการประเมินรูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดทุกด้าน ตามแนวคิดทฤษฎีเกณฑ์การประเมิน อภิमानของ Stufflebeam (1999) โดยอิงมาตรฐานการประเมินโครงการของ The Joint Committee on Standard for Education Evaluation (1994) มาตรฐานด้านความเหมาะสม ขอบธรรม (Propriety) เช่น ความถูกต้องตามกฎหมาย สอดคล้องกับจรรยาบรรณ และสิทธิมนุษยชนของผู้มีส่วนได้เสีย (8 มาตรฐาน) สอดคล้องกับสมาน อัครภูมิ (2550, หน้า 9) ได้เสนอแนวทางในการตรวจสอบรูปแบบที่เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการวิจัย และพัฒนารูปแบบไว้ อาจใช้วิธีการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมิน โดยให้ความเชื่อถือกับผู้ทรงคุณวุฒิที่เที่ยงธรรมและมีคุณลักษณะที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่างๆ นั้น จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความชำนาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง โดยผู้วิจัยจะนำเสนอรูปแบบที่พัฒนาขึ้นต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 15-20 คน พร้อมกับแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ตลอดจนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติศักดิ์ ศิวินา (2557) ผลการวิจัยพบว่า การประเมินรูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของวิราภรณ์ ส่งแสง (2559) ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรภพ เนวะมาตย์ (2561) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่ารูปแบบมีความเหมาะสม

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นหัวใจในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนในด้านต่างๆ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยการดำเนินงานในแต่ละด้าน มีสิ่งที่ต้อง ปรับปรุง พัฒนา ให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดีขึ้นต่อไป ดังนั้น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล บุคลากรควรมีความสามารถในการวิเคราะห์ และสรุปข้อมูลตามเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจน เพื่อที่จะสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ได้อย่างถูกต้อง และในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น ระเบียนสะสม แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบเยี่ยมบ้าน เป็นต้น เพื่อใช้ในการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียน บุคลากรควรมีข้อมูลเชิงลึกของนักเรียน ในด้านต่างๆ เช่น ด้านการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว จากการรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน เก็บรักษาข้อมูลไว้เป็นความลับและดำเนินการคัดกรองนักเรียนครบทุกคน 100% ด้านการส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษาควรมีการจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรม กิจกรรมส่งเสริมด้านสุขภาพ กิจกรรมส่งเสริมด้านการเรียนรู้ กิจกรรมส่งเสริมทักษะอาชีพ เป็นต้น

เพื่อให้ นักเรียนมีพัฒนาการอย่างรอบด้าน เช่น ทางด้านร่างกาย สุขนิสัย พฤติกรรม สัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา บุคลากรควรมีทักษะในการสื่อสารกับนักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการช่วยกันป้องกัน แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาเป็นรายบุคคล เช่น กิจกรรมด้านการป้องกันยาเสพติด กิจกรรมเพื่อนที่ปรึกษา การจัดกิจกรรมซ่อมเสริม ด้านการเรียน เป็นต้น และด้านการส่งต่อ บุคลากรควรมีทักษะการสื่อสารทำความเข้าใจ ชี้แจง นักเรียนและผู้ปกครอง ถึงความจำเป็นที่ต้องส่งต่อ เพื่อช่วยกันดูแลนักเรียนให้กลับมามีชีวิตได้อย่างมีความสุข

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2551). พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ. 2551. นนทบุรี : กิตติศักดิ์ ศิวินา. (2557). รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จักรภพ เนวะมาตย์. (2561). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน
ของวิทยาลัยเทคนิคตาก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ผจง สงคราม. (2555). สภาพการบริหารงานตามมาตรฐานระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียนใน
โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 13 จังหวัดตรัง. บัณฑิต
วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- พงศ์เทพ กันยะมี, วจี ปัญญาใส และสุมิตรา โรจนนิติ . (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ
การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษา. สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2.
- วนิดา ขนิษฐทรวงศ์. (2551). คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วงชั้นที่3-4 (ชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 1-6). กรมสุขภาพจิต : สถาบันราชานุกูล.
- วัชรินทร์ สุทธิชัย. (2555). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมหาวิทยาลัยราชภัฏไป
ปฏิบัติ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารข้อ
พะยอม, 23, 52.
- วิราภรณ์ ส่งแสง. (2559). รูปแบบการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของกลุ่มโรงเรียน
ตาม พระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
นอร์ทกรุงเทพ.
- สมาน อัสวภูมิ. (2550). การใช้การวิจัยพัฒนารูปแบบในวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก.
อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2549). *แนวทางการดำเนินงานปฏิบัติการเรียนการสอนตามเจตนารมณ์กระทรวงศึกษาธิการ ปะทงการปฏิบัติการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1. (2564). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2564*. สุพรรณบุรี : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการแนวคิดและทิศทางการดำเนินงาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়กรัฐมนตรี. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)*. กรุงเทพฯ : สำนักยุทธศาสตร์สุขภาพจิต.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). *แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- Gulick, Luther, Lindon Urwick. (1937). *Paper on the Science of Administration*. Clifton : Augustus M. Kelley.
- Krejcie, R.V & Morgan, D.W. (1970). *Determination sample size for research activities*. Education and Psychology Measurement. 30(3). pp 607-610.
- Schumacher, R. E., & Lomax, R. G. (2010). *A Beginner's Guide to Structural Equation Modeling: SEM*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Stufflebeam, Daniel L., and others. (1971). *Educational evaluation and Decision Making*. Illinois: F. E. Peacock Publishing.